

der vare bekendte med denne Sag, ytre, at man burde straks afskedige ham, han var ganske umulig.

Imidlertid kunde man sige, at det var dog i Begyndelsen af hans Virksomhed, og uagtet det syntes at røbe en ganske utilgivelig Mangel paa Kundskab og Forstaaelse af det danske Landbrugs Taryv og i det hele taget danske Interesser, kunde man dog se Tiden an, om det ikke kunde blive noget bedre. Det er sikkert nok, at der vilde have været rejst et Ramaskrig, jeg tror, ikke mindst fra dette og ogsaa fra det andet høje Ting, hvis jeg eller nogen anden Minister, medens dette endnu var i frisk Minde, og hvis det skulde komme frem, havde tænkt paa at lade den Mand avancere, det var noget, der aldeles ikke kunde lade sig tænke. Og det er Grunden til, at der ikke kan være lovet ham Avancement.

Maa jeg maaske i denne Forbindelse sige, at det kommer jo i og for sig ikke mig ved, hvorledes det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) er blevet ansat. Men det er dog helt urimeligt at paastaa, at Ministeriet den Gang, han søgte Stillingen, skulde give ham Oplysning om, hvad man kan leve af eller ikke leve af. Ministeriet kan ikke gøre andet end opslaa Embedet ledigt med den lovbestedte Gage. De Ytringer, hvorefter man skal have lovet ham Avancement og en større Gage, Ytringer, som han jo ogsaa vil sværge paa, maa jo dog ethvert Menneske, i alt Fald ethvert fornuftigt Menneske forstaa med den Begrænsning, at Ministeriets Embedsmænd ikke kunne forandre de lovbestedte Gage-regler, lige saa lidt som Ministeriets Embedsmænd, og ikke en Gang Ministeren, kunne love ham Avancement, og i hvert Fald, selv om Ministeren lover Avancement, maa det være ganske afhængigt af, hvorledes vedkommende Embedsmand opfører sig. Hvad angaar hans Gage, er Forholdet det, at han fik den største Gage, man kunde give efter Loven af 1893, nemlig 1,500 Kr. og 4,500 Kr. henholdsvis i Løn og Opholdspenge, altsaa i alt 6,000 Kr. Ved Siden deraf har Ministeriet efterhaanden ogsaa jeg skaffet ham ekstraordinært Tilskud, og dette ekstraordinære Tilskud steg efterhaanden til 2,500 Kr. Dette ekstraordinære Tilskud blev taget af en Konto, som hedder Kontorholdsgodtgørelse og Repræsentationspenge til Konsuler efter Ministeriets nærmere Bestemmelse. Nu er Forholdet dette, at vedkommende, altsaa det ærede Medlem, i det faste Kontorhold havde, men alle Kontorholdsudgifter for-

tes paa Regning, og de bleve betalte efter Regning, altsaa en meget gunstig Stilling, og som Følge deraf vare de 2,500 Kr., han fik, praktisk talt ikke andet end et Lønningstillæg. Han havde derfor, da han tillige havde opnaaet Alderstillæg, ved sin Afgang omtrent 9,000 Kr. Jeg har set Folk omtale, at han havde en Gage paa 4—5,000 Kr., men hans Gage var oppe paa 9,000 Kr. Nu vare Forholdene i Buenos Ayres, efter hvad man siger, kostbare, og det kan være rigtigt nok, men en Sum af 9,000 Kr. er jo dog vel højere end den Gennemsnitssum, som Indbyggerne i Buenos Ayres, selv den højere Mellemlasse, have at leve af. Og der forredes ikke af det ærede Medlem nogen som helst Repræsentation. Men ganske vist er der en Ting, som Ministeriet ikke kan gøre ved, og som Gagen ikke kan være beregnet paa, og det er det, om man foruden selv at leve i et fremmed Land tillige af Gagen skal tage Midler til at underholde en Familie her i Landet og Børn, der foraarsage store Udgifter. Man kan da forstaa, at det ærede Medlem har haft vanskeligt ved at komme igennem, men det er i hvert Fald ikke paa Grund af Omstændigheder, som Staten paa nogen Maade kan tage Hensyn til. Skulde man skaffe en Gage til et saa lille Embede som en udsendt Vicekonsul, der ikke alene satte ham i Stand til at leve paa dette dyre Sted, men tillige til at holde Familie herhjemme i København paa en passende Maade, vilde det blive et Beløb af en ganske svimlende Størrelse. Hvad skulde saa Konsulerne have, og hvad skulde Gesandterne have?

Det var saaledes, kan jeg sige, just ikke noget gunstigt Indtryk, jeg fik af det ærede Medlems Evne til at virke for Danmarks Eksport, det vil det høje Ting nok kunne forstaa, og jeg fik i det hele taget et uheldigt Indtryk af den udsendte Konsuls Arbejde. Hans Virksomhed i Retning af at fremme Danmarks Handel, Industri og Skibsfart var ganske overmaade ringe, man kan næsten betegne den som Nul. Jeg ser i den statistiske Opregning af de Forretninger, han har haft at udføre, at der staar nævnt 4 udsendte Indberetninger; det er et meget ringe Antal, og der kom i Vinkeligheden kun een, og den var meget vidtløftig, og fuld af Statistik, men praktisk Betydning havde den aldeles ikke, i hvert Fald var det ganske forsvindende. Det er den eneste Indberetning, der er kommet, og det var, efter at Ministeriet havde anmodet om en Indberetning, jeg kan egentlig